

særskilt indkomst hustruen har ud over det beløb, der beskattes efter reglen om medhjælpende hustruer. Den gældende lovs regel om, at en særskilt hustruindkomst over 2.400 kr. afskærer fra at anvende bestemmelsen om medhjælpende hustruer, afskaffes altså.

I stedet for sædvanligt hustrufradrag fastsætter den gældende lov et særligt fradrag på 1.200 kr. for medhjælpende hustruer. Det foreslås afløst af en regel om hustrufradrag, beregnet på grundlag af hustruens særskilte indkomst. Efter forslaget kan hustrufradraget udgøre indtil 2.000 kr., der gives som et fradrag i skatten.

5. Udgifter til syge- og ulykkesforsikring.

Efter de gældende regler kan udgifter til syge- og ulykkesforsikring fradrages fuldt ud ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Efter forslaget henføres de nævnte udgifter til den gruppe af forsikringsudgifter, der kun kan fradrages inden for en fælles overgrænse på 3.000 kr. årlig. Forslaget må ses på baggrund af, at sygeforsikringsfradraget efter indførelsen af den offentlige sygesikring kun har betydning for skatteydere, der supplerer den offentlige sikring ved hjælp af anden sygeforsikring.

Bemærkninger til de enkelte paragraffer.

Til § 1.

Ligningsloven er senest ændret ved lov nr. 383 af 15. juni 1973, der er således omtalt i Folketingstidende 1972-73:

	Spalte
Lovforslaget, tillæg A	6117
Fremsættelsen	6356
1. behandling	7160
Betænkning, tillæg B	2603
2. behandling	7774
Betænkning, tillæg B	2677
3. behandling	8036
Forslag som vedtaget, tillæg C	1955

Til § 1, nr. 1.

Til de foreslåede §§ 6 A-6 F bemærkes:

Til § 6 A.

Afgrænsningen i stk. 1 svarer til den gældende afgrænsning af de udgifter, som er omfattet af lønmodtagerfradraget, dvs. udgifter forbundet med indtægtens erhvervelse, befordringsudgifter, kontingenter til faglige sammenslutninger og udgifter til arbejdsløshedsforsikring.

Efter stk. 2 skal de nævnte udgifter kun kunne fradrages i det omfang, de på årsbasis tilsammen

overstiger et grundbeløb på 2.000 kr. Dette grundbeløb skal efter forslaget pristalsreguleres. Reglen er udformet således, at grænsen på 2.000 kr. i 1975 kun skal gælde for lønmodtagere med en årlig lønindtægt på 20.000 kr. eller derover. For lønmodtagere med lavere indtægter nedsættes grænsen nemlig til 10 pct. af den årlige lønindtægt.

For ægtepar, hvor hver ægtefælle har lønindtægt, skal begrænsningen i fradragsadgangen gælde for hver ægtefælle for sig.

Stk. 3 indeholder en særlig regel om tilpasning af grundbeløbet i tilfælde, hvor indkomstansættelsen omfatter en anden periode end et år.

Efter stk. 4 holdes visse udgifter uden for fradragsbegrænsningen i det omfang, udgifterne er dækket ved godtgørelse fra arbejdsgiveren. Det gælder udgifter til rejse m. v. samt udgifter til befordring mellem skiftende eller flere samtidige arbejdssteder. Reglen betyder, at lønmodtageren skal medregne godtgørelsen som indtægt, men til gengæld bevarer fuld fradragsret i det omfang, godtgørelsen er medgået til formålet. Forslaget medfører ingen ændring i den gældende regel i statsskattelovens § 5 d, hvorefter dagpenge og rejsegodtgørelse, som udbetales ved udførelsen af offentligt hverv, som gør det nødvendigt for lønmodtageren at tage ophold uden for sin hjemstedskommune, holdes uden for opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Godtgørelsesbeløb skal medregnes ved opgørelsen af den lønindtægt, som er afgørende for beregningen af de omtalte 10 pct. af lønindtægten. Dette gælder dog ikke de i stk. 4 omhandlede godtgørelsesbeløb samt godtgørelse som omhandlet i statsskattelovens § 5 d.

Til § 6 B.

Bestemmelsen indeholder reglerne om, hvorledes fradragsbegrænsningen skal gennemføres for selvstændige erhvervsdrivende.

Begrænsningen skal gælde for selvstændige erhvervsdrivende personer, samt selskaber og foreninger m. v. Reglerne får dog ingen virkning for indkøbsforeninger og produktions- og salgsforeninger samt de hovedforeninger, der beskattes som indkøbsforeninger. Her opgøres den skattepligtige indkomst som en procentdel af foreningsformuen. Har et dødsbo indtægt fra selvstændig erhvervsvirksomhed, er det omfattet af begrænsningen.

Som nævnt i de indledende bemærkninger har man af praktiske grunde valgt at gennemføre fradragsbegrænsningen ved at forhøje den skattepligtige indkomst. Efter stk. 2, 2. pkt., forhøjes den skattepligtige indkomst som hovedregel med et pristalsreguleret grundbeløb på 2.000 kr. Skattepligtige, som kun har et mindre overskud ved selvstændig